

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาการตัดสินใจความร้ายแรงของอาชญากรรมของนักเรียน นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ศึกษาการตัดสินใจความร้ายแรงของอาชญากรรมของนักเรียน นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรอิสระ 13 ตัวแปร และศึกษาถึงตัวแปรอิสระที่หาทำนายการตัดสินใจความร้ายแรงของอาชญากรรมของนักเรียน นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานครได้อย่างมีนัยสำคัญ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ กรมสามัญศึกษา กรมการฝึกหัดครู และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร นักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิคและอาชีวศึกษา กองวิทยาลัยเทคนิค และกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาส่วนกลาง กรมอาชีวศึกษา กับนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร และนิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัย สังกัดกองแผนงานและกองอุดมศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัย ของรัฐ ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 14 - 25 ปี

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ กรมสามัญศึกษา กรมการฝึกหัดครู และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ดังนี้

ก. แบ่งเขตกรุงเทพมหานครตามเขตการปกครองออกเป็นเขตชั้นใน เขตชั้นกลาง และเขตชั้นนอก (เขียนฉาย ก็ระนันท์ และคณะ 2526)

เขตชั้นใน ประกอบด้วย 11 เขต คือ พญาไท ดุสิต ปทุมวัน ป้อมปราบศัตรูพ่าย พระนคร บางรัก สัมพันธวงศ์ ห้วยขวาง ธนบุรี คลองสาน และบางกอกใหญ่

เขตชั้นกลาง ประกอบด้วย 7 เขต คือ ยานนาวา พระโขนง
บางเขน บางกะปิ บางกอกน้อย ภาษีเจริญ และราษฎร์บูรณะ

เขตชั้นนอก ประกอบด้วย 6 เขต คือ หนองจอก มีนบุรี
ลาดกระบัง บางขุนเทียน คลิ่งชัน และหนองแขม

ข. ในแต่ละเขตการปกครองสุ่มเขตที่เป็นตัวแทนการปกครอง
ประมาณร้อยละ 20 ซึ่งได้จำนวนเขตดังนี้

เขตชั้นใน จำนวนเขตที่เป็นตัวแทน 2 เขต

เขตชั้นกลาง จำนวนเขตที่เป็นตัวแทน 1 เขต

เขตชั้นนอก จำนวนเขตที่เป็นตัวแทน 1 เขต

ค. สรรวจโรงเรียนที่เปิดสอนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตต่าง ๆ
รวม 4 เขต

ง. สุ่มโรงเรียนจากแต่ละเขตมาเขตละ 1 โรงเรียนด้วยวิธีสุ่ม
ตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

จากการดำเนินการการศึกษาประชากรเป้าหมายและสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้นคอน
ดังก้าว ได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนและตามเขตการปกครอง

ตารางที่ 1 โรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรมการฝึกหัดครู
และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตาม
เขตการปกครองที่สุ่มได้

เขตการปกครอง		ชื่อโรงเรียน		ชื่อโรงเรียน	
เขต	เขต	สังกัดกรมสามัญศึกษา กรมการฝึกหัดครู และ ทบวงมหาวิทยาลัยฯ	เขต	สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	
ชั้นใน	พญาไท	สันติราษฎร์วิทยาลัย	พญาไท	วันคนศิลป์	
	บางรัก	พุทธจักรวิทยา	คูสิต	มะดุงศิษย์พิทยา	
ชั้นกลาง	ยานนาวา	นนทรีวิทยา	ยานนาวา	เกษมพิทยา	
ชั้นนอก	บางขุนเทียน	รัตนกสินทร์สมโภชน	บางเขน	เบญจมินทร์	
		บางขุนเทียน			

- * หมายเหตุ 1) ในแต่ละโรงเรียนสุ่มห้องเรียนแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
- 2) โรงเรียนมัธยมปลายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตการปกครองชั้นนอกไม่มี จึงจัดโรงเรียนจาก เขตชั้นกลางมาแทน

1.2 เป็นนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกองวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กองวิทยาลัยเทคนิค และกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาส่วนกลาง กรมอาชีวศึกษา กับนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนดังนี้

ก. แบ่งสถานศึกษาดังกล่าวข้างต้นเป็นประเภทตามสายวิชาที่เปิดสอน 4 ประเภทคือ

1. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
2. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
3. ประเภทวิชาคหกรรม
4. ประเภทวิชาศิลปกรรม

ข. เลือกสถานศึกษาที่เป็นตัวแทนประเภทวิชา ประเภทวิชาละ

1 สถานศึกษา ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 สถาบันอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกองวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กองวิทยาลัยเทคนิค กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา ส่วนกลาง กรมอาชีวศึกษา และสถาบันอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่สุ่มได้

ประเภทวิชา	สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา	สถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
พาณิชยกรรม	วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตพาณิชยการพระนคร	ตั้งตรงจิตรพาณิชยการ
อุตสาหกรรม คหกรรม	วิทยาลัยเทคนิคดุสิต วิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	กุลสิริ เทคโนโลยี พาณิชยการสุโขทัย (ไม่มีประเภทวิชาคหกรรมจึงใช้ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมแทน)
ศิลปหัตถกรรม	วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ	ไพจิตรศิลปอาชีวะ

* หมายเหตุ สุ่มเลือกห้องเรียนโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างระดับการศึกษาปริญญาตรี มีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษากลุ่มประชากรเป้าหมาย และสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนนี้

ก. แบ่งสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร(และประเทศไทย) ulyจวนแนกสาขาวิชาตาม ISCED (International

Standard Classification of Education) (สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย 2530: 186-227) ดังนี้

1. ศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู (Education Science and Teacher Training)
2. มนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา (Humanities, Religion and Theology)
3. วิชาศิลปะและประยุกต์ศิลป์ (Fine and Applied Arts)
4. นิติศาสตร์ (Law)
5. สังคมศาสตร์ (Social Science) แบ่งเป็น
 - 5.1 สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ (Social and Behavioral Science)
 - 5.2 การบริหารพาณิชย์การและธุรกิจ (Commercial and Business Administration)
 - 5.3 การสื่อสารมวลชนและการเอกสาร (Mass Communication and Documentation)
 - 5.4 เศรษฐศาสตร์ (Home Economics)
6. วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (Natural Science) แบ่งเป็น
 - 6.1 วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (Natural Science)
 - 6.2 คณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ (Mathematics and Computer Science)
7. แพทย์ศาสตร์และวิชาเกี่ยวข้องกับสุขภาพ (Medical Science and Health-Related)
8. วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering) แบ่งเป็น
 - 8.1 วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering)
 - 8.2 สถาปัตยกรรมและการผังเมือง (Architecture and Town Planning)

8.3 หลักสูตรการอาชีวะ ทัศนกรรมและอุตสาหกรรม
(Trade, Craft and Industrial Programmes)

8.4 การขนส่งและการคมนาคม (Transport and
Communications)

9. เกษตรศาสตร์ วนศาสตร์ และการประมง (Agriculture,
Forestry and Fishery)

10. วิชาอื่น ๆ

ข. ศึกษารายชื่อสถานศึกษาและรายชื่อสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถานศึกษา
ทั้งของรัฐบาลและเอกชน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และเลือกสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาน
ศึกษาทั้ง 2 สังกัด ในกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นตัวแทนของสาขาวิชาที่จะนำมาศึกษากลุ่มตัวอย่าง
ครั้งนี้ ได้ดังนี้

1. มนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยา
2. นิติศาสตร์
3. สังคมศาสตร์
4. วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ
5. แพทยศาสตร์ และวิชาเกี่ยวข้องกับสุขภาพ
6. วิศวกรรมศาสตร์

ค. สุ่มตัวอย่างสถานศึกษาของรัฐและเอกชน สาขาวิชาละ 1
สถานศึกษาได้ดังนี้

ตารางที่ 3 สถาบันการศึกษาและสาขาวิชาที่เปิดสอน จำแนกตาม ISCED สังกัดกองแผนงาน
และกองอุดมศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐที่สุ่มได้

สาขาวิชา	สถานศึกษาของรัฐ	สถานศึกษาของ เอกชน
1. มนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยา	สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
	คณะศิลปศาสตร์	คณะมนุษยศาสตร์
	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2. นิติศาสตร์	คณะนิติศาสตร์	คณะนิติศาสตร์
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
3. สังคมศาสตร์	สาขาการประชาสัมพันธ์	สาขาการประชาสัมพันธ์
	คณะนิเทศศาสตร์	คณะนิเทศศาสตร์
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สาขาวิชา	สถานศึกษาของรัฐ	สถานศึกษาของ เอกชน
4. วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
5. แพทย์ศาสตร์ และวิชา เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัย พยาบาลกรุงเทพคริสเตียน
6. วิศวกรรมศาสตร์	สาขาวิชาวิศวกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	สาขาวิชาวิศวกรรม วิทยาลัย เอเซียอาคเนย์

สัดส่วนของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากจำนวนนักเรียน นิสิต นักศึกษาในแต่ละระดับการศึกษาที่สังกัดในสถานศึกษาของรัฐและ เอกชนมีอัตราแตกต่างกัน จากการสำรวจจำนวนนักเรียนมัธยมปลายสายสามัญ นักเรียนอาชีวะหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สังกัดสถานศึกษาทั้งของรัฐและ เอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่ามีจำนวนดังนี้ (กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, กองแผนงาน 2529; กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, กองแผนงาน, ศูนย์ข้อมูลการศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน 2529; ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, กองแผนงาน 2529; ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, กองอุดมศึกษา 2529; ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ สำนักงานปลัดทบวง 2530; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ, ฝ่ายแผนงาน, งานข้อมูลและสถิติ 2529; สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, กองแผนงาน 2528; สำนักงานอธิการบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, กองแผนงาน, งานข้อมูลและสถิติ 2529)

ตารางที่ 4 จำนวนประชากรและสัดส่วนของประชากร ในกรุงเทพมหานครทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัยนี้

ระดับการศึกษา	รัฐ	เอกชน	จำนวนรวม (คน)	ร้อยละรัฐ:เอกชน	สัดส่วนรัฐ:เอกชน
	(คน)	(คน)			
มัธยมปลายสายสามัญ	83,073	12,913	95,986	86.55: 13.45	6.31: 1
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	19,653	80,273	99,926	19.67: 80.33	0.24: 1
อุดมศึกษา	58,025	33,348	91,373	63.50: 36.50	1.74: 1

การสุ่มตัวอย่างใช้จำนวนคน 868 คน โดยประมาณ จากสูตร $Z^2 S^2 / d^2$
(สรชัย พิศาลบุตร 2529: 82)

ตารางที่ 5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้

ระดับการศึกษา	รัฐ(คน)	เอกชน(คน)	จำนวนรวม(คน)
มัธยมปลายสายสามัญ	250	40	290
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	60	242	302
อุดมศึกษา	176	100	276
รวม	486	382	868

*หมายเหตุ S^2 คือค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างจากการเก็บข้อมูลชั้นนำของงานวิจัยนี้

$$= (14.681)^2 = 215.53$$

Z คือ ค่าที่ได้จากตารางการแจกแจงแบบปกติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .95 = 2

d คือ ค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประมาณจากตัวอย่างที่ต่างไปจากค่าเฉลี่ยประชากร ในที่นี้ให้ค่าความแตกต่างไม่เกิน 1 ดังนั้น $d^2 = 1$

$$\text{เมื่อแทนค่าแล้ว มีค่า} = 4(215.53) / 1 = 862.12$$

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสำรวจการตัดสินใจความร้ายแรงของอาชญากรรม เป็นข้อการกระทำผิด ทั้งสิ้นจำนวน 82 ข้อแต่ละข้อการกระทำผิดมีคะแนนความร้ายแรงของข้อนั้น ๆ ตั้งแต่ 0 ถึง 100 คะแนน มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากหนังสือ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมและอาชญากรรมต่าง ๆ

1.2 ให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา ซึ่งเป็นตัวแทนประชากรในแต่ละระดับการศึกษา เขียนอาชญากรรมตามการรับรู้ของตนเอง ว่าได้แก่การกระทำใดบ้าง มาคนละประมาณ 10 ข้อ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามและตรวจสอบเทียบเคียงกับอาชญากรรมในแง่ของกฎหมาย พบว่าส่วนใหญ่อาชญากรรมตามการรับรู้ของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ไม่แตกต่างจากอาชญากรรมในแง่กฎหมาย (โปรดดูในตารางที่ 7 ประกอบ) อาชญากรรมตามการรับรู้ของนักเรียน นิสิต นักศึกษา นี้ได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 218 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนยานนาเวศวิหาคคม 105 คน นักเรียนโรงเรียนกรุงเทพช่างกลจำนวน 26 คน

และนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 87 คน ซึ่งได้ทำการสำรวจในช่วง เดือนมกราคม 2530

1.3 ศึกษาการแบ่งประเภทอาชญากรรมจากเอกสารของกรมตำรวจ และลักษณะความผิดประเภทต่าง ๆ ตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแบ่งเป็น 12 ประเภทความผิด และความผิดตามพระราชบัญญัติ ซึ่งมีบทลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา

1.4 นำความผิดที่เป็นอาชญากรรมตามการรับรู้ของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ข้อที่ใช้การได้ 42 ข้อ มาจัดเข้าในลักษณะความผิดประเภทต่าง ๆ ตามประมวลกฎหมายอาญา และความผิดตามพระราชบัญญัติที่มีบทลงโทษทางอาญา (ซึ่งถือเป็นอาชญากรรมในทางกฎหมาย) และเนื่องจากความผิดที่เป็นอาชญากรรมที่ได้จากการรับรู้ของนักเรียน นิสิต นักศึกษายังมีไม่ครบทุกลักษณะความผิด คือขาดลักษณะความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม ความผิดเกี่ยวกับศาสนา และความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน จึงได้สร้างข้อความผิดเพิ่มเติมให้ครบทุกลักษณะความผิด และเพิ่มเติมข้อความผิดในลักษณะความผิดที่มีครบแล้วให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ได้ข้อความผิดทั้งสิ้น 83 ข้อความผิด แบ่งเป็นประเภทความผิดได้ 12 ประเภทความผิด ดังนี้
(หมายเหตุ ความผิดเกี่ยวกับการปกครองและการยุติธรรม ซึ่งแยกประเภทกันแต่เดิมนั้น ภายหลังได้นำมารวมกันเป็นประเภทความผิดเดียวกัน เพราะมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก และเพื่อความสะดวกในการจัดกระทำกับข้อมูล เพื่อไม่ให้มีหลากหลายประเภทจนเกินไป)

ตารางที่ 6 อาชญากรรมตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนในแต่ละระดับการศึกษาของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เรียงตามลำดับความถี่และร้อยละ (จากจำนวนความถี่ของอาชญากรรมที่ได้ทั้งสิ้น 1239 ความถี่ คิดเป็น 100%)

ลำดับที่	อาชญากรรม	ความถี่	คิดเป็น%
1	การฆ่าคนโดยเจตนา	185	14.93
2	การปล้นทรัพย์	123	9.93
3	การข่มขืน	118	9.52
4	การทะเลาะวิวาท	82	6.62
5	การวางเพลิง	74	5.97
6	การค้ายาเสพติด	62	5.00
7	การลักทรัพย์	55	4.44
8	การค้าของเถื่อน	48	3.87
9	การฉ้อโกงทรัพย์สิน	47	3.79
10	การวิ่งราว ล้วงกระเป๋า ชิงทรัพย์	46	3.71

ลำดับที่	อาชีพการกรม	ความถี่	คิดเป็น%
11	การลักพาตัว เรือยกค่าใต้	40	3.23
12	การคอร์รับชั่น	28	2.26
13	การค้าไม้เถื่อน	28	2.26
14	การค้าประเวณี	27	2.18
15	การปล้นฆ่าเจ้าทรัพย์	22	1.78
16	การโกงเงิน	21	1.69
17	การฆ่าข่มขืน	20	1.61
18	การก่อกองกลาง ประท้วง เป็นผู้ก่อการร้าย	15	1.21
19	การเล่นการพนัน	14	1.13
20	การเสพยาเสพติด	13	1.05
21	การลอบหาร้าย	12	.97
22	การค้าของหนีภาษี	10	.81
23	การหมิ่นประมาท	10	.81
24	การวางแผนฆ่า จ้างวานฆ่า	9	.73
25	การวางระเบิด	9	.73
26	การขับรถยนต์ชนคนโดยประมาทแล้วหนี	9	.73
27	การค้าอาวุธสงครามเถื่อน	8	.65
28	การทำสงคราม *	8	.65
29	การปล้นธนาคาร	8	.65
30	การจี้เครื่องบิน	8	.65
31	การฉ้อโกง หลอกหลวงในการขายสินค้า (ขายสินค้าคุณภาพไม่มี)	8	.65
32	การเป็นมือปืนรับจ้างฆ่าคน	8	.65
33	การทำลายทรัพย์สินราชการ และ การทำลายทรัพย์สินสาธารณะ	6	.48
34	การพรากผู้เยาว์ **	6	.48
35	การจารกรรมข้อมูลสำคัญของประเทศ	5	.40
36	การทำให้ผู้อื่นหมดสิทธิสุขภาพ	4	.32
37	การขู่ฆ่า	4	.32
38	การเรียกค่าคุ้มครอง **	3	.24

ลำดับที่	อาชญากรรม	ความถี่	คิดเป็น%
39	การฆ่าคนเพราะวิกลจริต *	3	.24
40	การล่องหนิงไปชายตัว	3	.24
41	การหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ	3	.24
42	การพิมพ์ธนบัตรปลอม	3	.24
43	การใช้แรงงานเด็กทารุณ	2	.16
44	การจับเด็กไปขายช่อง	1	.08
45	การมอมเมาเยาวชนด้วยคิสรัก์ ธิค *	1	.08
รวมความถี่ของอาชญากรรมตามการรับรู้ที่			
	98.38% คิดเป็นความถี่	1219	98.38
อาชญากรรมตามการรับรู้ข้ออื่นที่มีความถี่			
	1 และไม่ได้นำมาใช้	20	1.62
		1239	100.00

หมายเหตุ ลำดับที่ * เป็นข้อความที่ไม่ได้นำมาใช้เนื่องจากมีความหมายไม่ชัดเจน และ ลำดับที่ 39 ความกฎหมายถือว่าไม่ใช่ความผิด ลำดับที่ ** คือ ข้อความที่นำไปแก้ไข

ตารางที่ 7 ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และความผิดตามพระราชบัญญัติที่มีบทลงโทษ ทางอาญาที่นำมาสร้าง เป็นข้อความ ซึ่งสร้างเพิ่มเติมจากอาชญากรรมตามการรับรู้ ของนักเรียน นิสิต นักศึกษา (อาชญากรรมตามการรับรู้ของนักเรียน นิสิต นักศึกษา คือ ข้อความที่อยู่ภายในวงเล็บ)

ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา	ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ที่นำมาสร้าง เป็นข้อความ
ลักษณะความผิด / หมวดความผิด	
1) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่ง ราชอาณาจักร	
1.1 ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์	(การหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ)

ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา	ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ที่นำมาสร้าง เป็นข้อคำถาม
1.2 ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ ก. ภายในราชอาณาจักร ข. ภายนอกราชอาณาจักร	(การ เป็นผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์) (การจารกรรมข้อมูลสำคัญในประเทศ)
1.3 ความผิดต่อสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	การจับผู้แทนรัฐต่างประเทศเป็นตัวประกัน
2) ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง	
2.1 ความผิดต่อเจ้าพนักงาน	การปลอมตัวและทำการ เป็นเจ้าพนักงาน
2.2 ความผิดต่อหน้าที่ราชการ	(การคอร์รัปชันของข้าราชการ)
3) ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม	
3.1 ความผิดต่อเจ้าพนักงานยุติธรรม	การคิดสินบนเจ้าพนักงานยุติธรรม
3.2 ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม	การรับสินบนเพื่อช่วยเหลือผู้ทำผิดของเจ้าพนักงานยุติธรรม
4) ความผิดเกี่ยวกับศาสนา	การปลอมตัว เป็นภิกษุออก เรียกร เงินชาวบ้าน
5) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	การตัด เคียรพระพุทธรูปไปขาย
6) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	การช่อก่อกองกำลังคนตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดกฎหมาย
7) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน	(การวางเพลิง) (การวางระเบิดในที่ชุมนุม) (การจี้เครื่องบินโดยสารภายในประเทศ)
8) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง	การปลอมปนอาหารและยาอัน เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค
7.1 เงินตรา	(การพิมพ์ธนบัตรปลอม)
7.2 ดวงตรา แสคัมป์ คิว	การปลอมตราประทับของหน่วยราชการ
7.3 เอกสาร	การทำเอกสารเท็จ เพื่อแสดงว่ามีสิทธิ์ได้รับ
8) ความผิดเกี่ยวกับการค้า	เครื่องราชอิสริยาภรณ์
9) ความผิดเกี่ยวกับเพศ	(การหลอกลวงขายสินค้าคุณภาพไม่ดี)
10) ความผิดเกี่ยวกับเพศ	(การข่มขืนหญิง)
11) ความผิดเกี่ยวกับเพศ	(การข่มขืนและฆ่าหญิง)
12) ความผิดเกี่ยวกับเพศ	การข่มขืนเด็กอายุต่ำกว่า 13 ปี

ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา	ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ที่นำมาสร้างเป็นข้อคำถาม
	<p>การข่มขืนและชำเด็กอายุน้อยกว่า 13 ปี</p> <p>การทำอนาจารต่อหญิง</p> <p>การทำอนาจารต่อเด็กอายุน้อยกว่า 13 ปี (การล่อลวงหญิงในคำประเวณี)</p> <p>การล่อลวงเด็กอายุน้อยกว่า 13 ปี ในคำ ประเวณี(คัดแปลงจากการจับเด็กไปขายช่อง)</p> <p>การค้ำประกันด้วยรายได้ของหญิงคำประเวณี เช่น แมงคา</p> <p>การค้ำวีดีโอสลามก</p>
<p>10) ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย</p>	
<p>10.1 ความผิดต่อชีวิต</p>	<p>(การฆ่าโดยเจตนา)</p> <p>การฆ่าบิดามารดาโดยเจตนา</p> <p>การฆ่าโดยอุบัติเหตุเป็นล้น</p> <p>การลอบหาร้ายผู้ถูกหาร้ายถึงตาย</p>
<p>10.2 ความผิดต่อร่างกาย</p>	<p>การลอบหาร้ายผู้ถูกหาร้ายได้รับบาดเจ็บ ต้องรักษาตัวในโรงพยาบาล</p> <p>การลอบหาร้ายผู้ถูกหาร้ายได้รับบาดเจ็บ ต้องรักษาตัวในโรงพยาบาลและ เสียแขน1ข้าง</p> <p>(การวางแผนฆ่า)</p> <p>(การเป็นมือปืนรับจ้างฆ่าคน)</p> <p>(การฆ่า)</p> <p>(การข่มขืนคนโดยประมาท)</p> <p>(การทะเลาะวิวาท)</p>
<p>10.3 ความผิดต่อการทำให้แท้งลูก</p>	<p>การทานแท้งโดยผิดกฎหมายของผู้เป็นมารดา</p> <p>การเป็นผู้ประกอบการในการทานแท้ง โดยผิดกฎหมาย</p>
<p>10.4 การทอดทิ้งเด็ก คนป่วยเจ็บ คนชรา</p>	<p>การนำเด็กทารกมาทิ้งกองขยะ</p>

ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา	ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ที่นำมาสร้าง เป็นข้อคำถาม
11) ความผิดต่อ เสรีภาพและชื่อเสียง	(การลักพาตัว เรียกค่าไถ่)
11.1 ความผิดต่อ เสรีภาพ	การกักกันหน่วงเหนี่ยวไม่ให้มีเสรีภาพ (คัดแปลงจากการทำให้ผู้อื่นหมดสิทธิสภาพ) การซื้อขาย เด็กทารก (คัดแปลงจากการพราก ผู้เยาว์)
11.2 ความผิดฐานเปิดเผยความลับ	การที่แพทย์เปิดเผยรายชื่อคนไข้ที่เป็นโรค ที่น่ารังเกียจต่อสังคมโดยไม่มีเหตุผลจำเป็น เพียงพอ
11.3 ความผิดฐานหมิ่นประมาท	(การหมิ่นประมาท)
12) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	
12.1 ความผิดฐานลักทรัพย์ ชิงทรัพย์	(การล้วงกระเป๋าบนรถโดยสารประจำทาง) (การลักทรัพย์) (การชิงทรัพย์)
12.2 ความผิดฐานกรรโชกทรัพย์ ริบเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์	การขู่จะทารุณภัยถ้าไม่ให้ทรัพย์สินในขณะนั้น ผู้ขู่ไม่ได้นำอาวุธมาขู่เชิญ การขู่จะทารุณภัยถ้าไม่ให้ทรัพย์สินในขณะนั้น ผู้ขู่ นำอาวุธมาขู่เชิญ (คัดแปลงจากการจี้ กรรโชกทรัพย์และ เรียกค่าคุ้มครอง) (การชิงทรัพย์) การชิงทรัพย์และทารุณภัยเจ้าทรัพย์ การชิงทรัพย์และฆ่า เจ้าทรัพย์ (การปล้นทรัพย์ในมีผู้ได้รับบาดเจ็บ) การปล้นทรัพย์และทารุณภัยเจ้าทรัพย์ (การปล้นทรัพย์และฆ่า เจ้าทรัพย์) (การปล้นธนาคาร)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา	ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ที่นำมาสร้าง เป็นข้อคำถาม
12.3 ความผิดฐานฉ้อโกง	การโกงค่าแรง การตั้งบริษัทหรือเถื่อนเพื่อหลอกระดม เงินฝากประชาชน การโกง เจ้าหนี้โดยการแก้งมีหนี้อื่นเพื่อไม่ให้ เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ทั้งหมดหรือได้รับเพียง บางส่วน (คัดแปลงจากการโกงเงิน)
12.4 ความผิดฐานยักยอก	การยักยอกเงินของบริษัท
12.5 ความผิดฐานรับของโจร	การรับซื้อของโจรโดยรู้ว่าเป็นของโจร
12.6 ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สิน	(การทำลายทรัพย์สินส่วนบุคคล) (การทำลายทรัพย์สินสาธารณะ)
12.7 ความผิดฐานบุกรุก	การบุกรุกที่ดินอันเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้อื่น
ความผิดตามพระราชบัญญัติ	ความผิดตามพระราชบัญญัติ ที่นำมาสร้าง เป็นข้อคำถาม
พรบ. อาวุธปืน	การพก อาวุธปืนในที่สาธารณะโดยไม่มีเหตุ อันควร
พรบ. การพนัน	(การเล่นการพนัน)
พรบ. ยาเสพติด	(การศึกษาเสพติด) (การค้ายาเสพติด)
พรบ. สุรา	การค้าเหล้าเถื่อน
พรบ. ป่าไม้	(การค้าไม้เถื่อน) การตัดไม้ทำลายป่าเพื่อหาไร่
พรบ. ควบคุมเด็กและนักเรียน	การให้สวัสดิภาพของเด็กหรือนักเรียนที่อายุต่ำกว่า 18 ปี
พรบ. ป้องกันการค้าก๊ากาไร เกินควร	การค้าก๊ากาไร เกินควร

ความผิดตามพระราชบัญญัติ	ความผิดตามพระราชบัญญัติ ที่นำมาสร้างเป็นข้อคำถาม
พรบ. ศุลกากร	(การค้าของหนีภาษี) การขายปืนเถื่อน
พรบ. ความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	การออกเช็คโดยมีเจตนาที่จะนำเงินมาใช้เงิน ความผิด
พรบ. แรงงาน	(การใช้แรงงานเด็กทารก) การโกงค่าแรง
พรบ. ปราบการค้าประเวณี	(การค้าประเวณี)

1.5 นำข้อความผิดที่สร้างขึ้นจากลักษณะความผิดประเภทต่าง ๆ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย คือ อาจารย์ ดร.วิญญู วรปัญญา อาจารย์คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตรวจสอบให้คำแนะนำ และแก้ไขส่วนบางข้อ และผลสรุปได้ข้อการกระทำผิดที่สมบูรณ์จำนวน 82 ข้อการกระทำผิด ซึ่งแบ่งเป็น 12 ประเภทความผิด และหาการล่มสลับข้อการกระทำผิดได้ ดังนี้

ตารางที่ 8 ข้อการกระทำผิดที่คัดแปลงแก้ไขสมบูรณ์แล้ว และนำมาสร้างเป็นแบบสำรวจ

ประเภทอาชญากรรม	มีจำนวนข้อ	ประกอบด้วยข้อ
1. อาชญากรรมต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร	4	14, 15, 18, 19
2. อาชญากรรมเกี่ยวกับทารกและการยุติธรรม	4	5, 6, 16, 17
3. อาชญากรรมเกี่ยวกับศาสนา	2	3, 4
4. อาชญากรรมเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	1	2
5. อาชญากรรมเกี่ยวกับการก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน	4	1, 7, 8, 9
6. อาชญากรรมเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง	3	10, 11, 13
7. อาชญากรรมเกี่ยวกับการค้า	1	12
8. อาชญากรรมเกี่ยวกับเพศ	10	55-64
9. อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	15	65-79
10. อาชญากรรมต่อเสรีภาพและชื่อเสียง	5	20, 21, 80, 81, 82
11. อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน	18	22-39
12. อาชญากรรมซึ่ง เป็นความผิดตาม พรบ.	15	40-54

1.6 สร้างช่วงมาตรฐานแต่ละข้อความผิดค่าให้มีช่วงตั้งแต่ 0-100 คะแนน เพื่อให้ผู้ตอบแบบสำรวจ สามารถตัดสินความร้ายแรงของอาชญากรรมแต่ละข้อตั้งแต่ 0 ถึง 100 คะแนน หมายความว่า 0 แทนไม่ร้ายแรงเลย และ 100 แทนร้ายแรงที่สุด ทั้งนี้เพื่อต้องการให้เป็นเครื่องมือที่มีเกณฑ์ของความคมชัดในการวัด (Criteria of Precision) คือมีความละเอียด (Sensitive) พอที่จะวัดความแตกต่างแม้เพียงเล็กน้อยในการตัดสินของผู้ตัดสินได้ (Rosenthal and Rosnow 1984: 84-85) รูปแบบของมาตราแบ่งเป็น 10 ชั้น ชั้นละ 10 คะแนน และมีเส้นแบ่งระยะและตัวเลขกำกับ เพื่อให้ผู้ตอบสะดวกในการให้คะแนน โดยคัดแปลงมาจาก Nunnally (1978: 594-598) Schifter and Ajzen (1985: 483-851) Shrauger and Rosenberg (1970: 404-417) และ Valins (1966: 400-408)

การหาประสิทธิภาพของ เครื่องมือ

1. ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แบบสอบถามนี้มีความตรงตามเนื้อหาของอาชญากรรมในความหมายของกฎหมาย เนื่องจากอาชญากรรมในทางกฎหมาย คือการกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา (ไม่รวมลหุโทษ) และความผิดตามพระราชบัญญัติที่มีบทลงโทษทางอาญา และผู้วิจัยได้สร้างข้อ การกระทำผิดตามนิยามเหล่านี้ดังกล่าวแล้ว

การหาประสิทธิภาพของ เครื่องมือต่อไปนี้หาได้จากการนำแบบสอบถามการตัดสินความร้ายแรงของอาชญากรรมไปทดลองใช้กับนักเรียน นิสิต นักศึกษาซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างอันได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมปลาย โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครูสวนสุนันทา และโรงเรียนกรุงเทพวิทยา นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคธนบุรีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ และโรงเรียนพาณิชยการสยาม นิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จำนวนทั้งสิ้น 143 คน ในช่วงเดือนกันยายน - ตุลาคม 2530 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบสอบถามด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS-X)

2. ค่าความเที่ยง (Reliability)

เพื่อให้แบบสำรวจชุดนี้มีประสิทธิภาพเชื่อถือได้ จึงนำข้อมูลจากการตอบของนักเรียน นิสิต นักศึกษา กลุ่มเดิมจำนวนทั้งสิ้น 143 คน มาหาค่าความเที่ยงของแบบสำรวจชุดนี้ 2 วิธี วิธีแรกคือ การทดสอบซ้ำ (Test-Retest Method) แบบเว้นระยะหนึ่งสัปดาห์ แล้วหาค่าสัมประสิทธิ์ความคงที่ (Coefficient of Stability) ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และวิธีที่สอง คือ การวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ด้วยการคำนวณ

ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ผลปรากฏว่าแบบสำรวจการตัดสินใจความร้ายแรงของอาชญากรรมทั้ง 12 ประเภท มีค่าความเที่ยงค่อนข้างสูงทั้ง 2 วิธี นั่นคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการทดสอบซ้ำ มีค่าระหว่าง 0.66-0.87 และค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครั้งที่ 1 มีค่าระหว่าง 0.79-0.96 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครั้งที่ 2 มีค่าระหว่าง 0.81-0.97 ดังแสดงไว้ในตารางต่อไป

ตารางที่ 9 ค่าความเที่ยงของแบบสำรวจการตัดสินความร้ายแรงของอาชญากรรมทั้ง 12 ประเภท ด้วยการทำทดสอบซ้ำ และการวัดความสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา

ประเภทอาชญากรรม	จำนวนข้อ	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์		สัมประสิทธิ์อัลฟา	
		(r _{xy})	(r)	(α)	(α)
		ครั้งที่ 1 และ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
รวมทุกประเภท	82	.90	.98	.99	
1. อาชญากรรมต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร	4	.85	.84	.81	
2. อาชญากรรมเกี่ยวกับการปกครองและการยุติธรรม	4	.83	.84	.90	
3. อาชญากรรมเกี่ยวกับศาสนา	2	.80	.83	.83	
4. อาชญากรรมเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	1	.66	-	-	
5. อาชญากรรมเกี่ยวกับการก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน	4	.87	.83	.85	
6. อาชญากรรมเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง	3	.80	.85	.82	
7. อาชญากรรมเกี่ยวกับการค้า	1	.77	-	-	
8. อาชญากรรมเกี่ยวกับเพศ	10	.83	.92	.94	
9. อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	15	.87	.93	.95	
10. อาชญากรรมต่อเสรีภาพและชื่อเสียง	5	.87	.79	.83	
11. อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน	18	.85	.96	.97	
12. อาชญากรรมซึ่งเป็นความผิดความพระราชนิพนธ์	15	.83	.94	.96	

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ ซึ่งสร้างจากการศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินความร้ายแรงของอาชญากรรมและตัวแปรที่คาดว่าน่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินความร้ายแรงของอาชญากรรม จากทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้คือ

1. ติดต่อขอความร่วมมือในการหาวิจัยจากผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยไปติดต่อ และนัดหมายกับผู้บริหารและคณาจารย์ของสถานศึกษา ตั้งกล่าวล่วงหน้าก่อนการเก็บข้อมูลประมาณ 1-2 สัปดาห์
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรับข้อมูลคืน ในระหว่างวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2531 ถึงวันที่ 6 เมษายน 2531 โดยมีผู้ช่วยวิจัยที่ช่วยในการเก็บข้อมูลและรับข้อมูลคืน 2 คน
3. การเก็บข้อมูลในห้องเรียน ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ได้แนะนำตนเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและประโยชน์ที่จะได้รับ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่าง เห็นความสำคัญของการตอบแบบสอบถาม และตอบด้วยความตั้งใจ หลังจากนั้นจึงให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ส่วนในกรณีที่สถานศึกษาบางแห่งสะดวกที่จะให้อาจารย์แนะแนว หรืออาจารย์ผู้สอนเป็นผู้เก็บข้อมูลให้ ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยก็ได้แนะนำตนเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยให้กับอาจารย์ผู้เก็บข้อมูล เพื่อไปถ่ายทอดกับกลุ่มตัวอย่างด้วย

วิธีจัดกระทำข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของค่าตอบในแบบสอบถามแบบสอบถามใดที่ตอบไม่ครบเกิน 30% ของข้ออาชญากรรมทั้งหมด (ประมาณ 24 ข้อ) จะไม่นำมาวิเคราะห์
2. ลงรหัส แบบสำรวจที่เข้าได้ และบันทึกลง เทปแม่เหล็กคอมพิวเตอร์
3. วิเคราะห์ข้อมูลตามหลักวิชาสถิติจากรายการวิเคราะห์ข้อมูลที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS-X) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คำนวณและวิเคราะห์ค่าต่อไปนี้

1. นำเสนอรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการทำค่าความถี่และร้อยละ
2. คำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการตัดสินใจความร้ายแรงของอาชญากรรมของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในแต่ละประเภทอาชญากรรมและเฉลี่ยจากทุกประเภทอาชญากรรม

3. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการตัดสินใจร้ายแรงของอาสาสมัครของนักเรียน นิสิต นักศึกษา จำนวนตามตัวแปรอิสระ เพศ ระดับการศึกษา ประเภทของสังกัดของสถานศึกษา ความถี่ของการรับข่าวอาสาสมัคร การเคยตกเป็นเหยื่ออาสาสมัคร การมีผู้รู้จักคุ้นเคยตกเป็นเหยื่ออาสาสมัคร ด้วยการทดสอบค่าที

4. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของการตัดสินใจร้ายแรงของอาสาสมัครของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ตามตัวแปรอิสระ ประเภทของสื่อมวลชนที่เข้ารับข่าวอาสาสมัคร การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ต่อเดือนของทุกคนในครอบครัวรวมกัน และระยะเวลาของการอยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ก่อนการวิเคราะห์จะทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance) ระหว่างกลุ่มด้วยวิธีการของบาร์ทเลต-บ็อกซ์ (Bartlett-Box) หากพบว่าค่าความแปรปรวนในคะแนนของตัวแปรใด ๆ หนึ่งมีความเป็นเอกพันธ์ จะปรับค่าทดสอบเอฟวิกฤต (F-critical) ใหม่อาก $F_{(1-\alpha)}^{(p-1), (N-p)}$ เป็น $F_{(1-\alpha)}^{(1), (n-1)}$ (Winer 1971: 205-218) และถ้าค่าทดสอบเอฟมีนัยสำคัญจะวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณของเชฟเฟ (The Scheffe's Method of Multiple Comparison)

5. สร้างสมการทำนายการตัดสินใจร้ายแรงของอาสาสมัครของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ครอบคลุมตัวแปรอิสระทั้งหมด 13 ตัวแปร มาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) บนคะแนนการตัดสินใจร้ายแรงของอาสาสมัครเฉลี่ยจากทุกประเภท และอาสาสมัครทั้ง 12 ประเภท

ในการนำตัวแปรอิสระมาทดสอบค่าที วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และวิเคราะห์การถดถอยนี้ ผู้วิจัยได้ให้รหัสของตัวแปรอิสระทั้ง 13 ตัวแปรดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 การลงรหัสตัวแปรในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	รหัสที่ใช้ในการวิเคราะห์ t-test และ ONEWAY	รหัสที่ใช้ในการวิเคราะห์ REGRESSION
1. เพศ	1. ชาย 2. หญิง	1. ชาย 2. หญิง	0. ชาย 1. หญิง
2. ระดับการศึกษา	1. มัธยมศึกษาตอนปลาย 2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ 3. ปริญญาตรี	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี	0. ต่ำกว่าปริญญาตรี 1. ปริญญาตรี
3. ประเภทสถานศึกษา	1. รัฐบาล 2. เอกชน	1. รัฐบาล 2. เอกชน	0. เอกชน 1. รัฐบาล
4. ประเภทของกิจกรรม ชม ที่ใช้รับข่าวอาชญากรรม	1. หนังสือพิมพ์ 2. โทรทัศน์ 3. วิทยุ 4. นิตยสาร 5. อื่น ๆ	1. หนังสือพิมพ์ 2. โทรทัศน์ 3. หนังสือพิมพ์และโทรทัศน์	1. หนังสือพิมพ์ 2. โทรทัศน์ 3. หนังสือพิมพ์และโทรทัศน์
5. ความถี่ของการรับข่าว อาชญากรรม	1. รับทุกวัน 2. รับ 2 วัน ต่อครั้ง 3. รับ 3 วัน ต่อครั้ง 4. รับ 4 วัน ต่อครั้ง 5. รับ 5 วัน ต่อครั้ง 6. รับ 6 วัน ต่อครั้ง 7. รับ 7 วัน ต่อครั้ง 8. อื่น ๆ โปรดระบุ 9. ไม่ได้รับเลย	1. รับทุกวัน 2. รับบางวันหรือ ไม่ได้รับเลย	0. ไม่ได้รับเลย 1. อื่น ๆ 2. รับ 7 วัน ต่อครั้ง 3. รับ 6 วัน ต่อครั้ง 4. รับ 5 วัน ต่อครั้ง 5. รับ 4 วัน ต่อครั้ง 6. รับ 3 วัน ต่อครั้ง 7. รับ 2 วัน ต่อครั้ง 8. รับทุกวัน
6. การเคยตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรม	1. ไม่เคย 2. เคย	1. ไม่เคย 2. เคย	0. ไม่เคย 1. เคย
7. การมีประกันคนเคย ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	1. ไม่มี 2. มี	1. ไม่มี 2. มี	0. ไม่มี 1. มี
8. ระดับการศึกษาของบิดา	1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า 2. มัธยมศึกษาตอนต้น 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย 4. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 5. ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า 2. มัธยมศึกษาตอนต้น 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย 4. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 5. ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า 2. มัธยมศึกษาตอนต้น 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย 4. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 5. ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	รหัสที่ใช้ในการวิเคราะห์ t-test และ ONE-WAY	รหัสที่ใช้ในการวิเคราะห์ REGRESSION
9. ระดับการศึกษาของ			
มารดา	1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า 2. มัธยมศึกษาตอนต้น 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย 4. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 5. บริหารธุรกิจหรือสูงกว่า	1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า 2. มัธยมศึกษาตอนต้น 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย 4. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 5. บริหารธุรกิจหรือสูงกว่า	1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า 2. มัธยมศึกษาตอนต้น 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย 4. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 5. บริหารธุรกิจหรือสูงกว่า
10. อาชีพของบิดา			
	1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 2. ประกอบธุรกิจส่วนตัว, ค้าขาย 3. รับจ้างบริษัทเอกชน 4. เกษตรกร 5. อื่น ๆ	1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 2. ประกอบธุรกิจส่วนตัว, ค้าขาย 3. รับจ้างบริษัทเอกชน 4. เกษตรกร 5. อื่น ๆ	0. ไม่ใช่ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ 1. ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
11. อาชีพของมารดา			
	1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 2. ประกอบธุรกิจส่วนตัว, ค้าขาย 3. รับจ้างบริษัทเอกชน 4. เกษตรกร 5. แม่บ้าน 6. อื่น ๆ	1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 2. ประกอบธุรกิจส่วนตัว, ค้าขาย 3. รับจ้างบริษัทเอกชน 4. เกษตรกร 5. แม่บ้าน 6. อื่น ๆ	0. ไม่ใช่ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ 1. ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
12. รายได้ต่อเดือนของ พหุคูณในครอบครัว รวมกัน			
	1. ไม่เกิน 5000 บาท 2. 5001-10000 บาท 3. 10001-15000 บาท 4. 15001-20000 บาท 5. มากกว่า 20000 บาท	1. ไม่เกิน 5000 บาท 2. 5001-10000 บาท 3. 10001-15000 บาท 4. 15001-20000 บาท 5. มากกว่า 20000 บาท	1. ไม่เกิน 5000 บาท 2. 5001-10000 บาท 3. 10001-15000 บาท 4. 15001-20000 บาท 5. มากกว่า 20000 บาท
13. ระยะเวลาของการอาศัย อยู่ในกรุงเทพมหานคร			
	1 - 25 ปี	1. 1 - 5 ปี 2. 6 - 10 ปี 3. 10 ปีขึ้นไป	1 - 25 ปี (จำนวนบท ตอบ)